

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/135/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5120204002
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5120204002.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej, v právnej veci žalobkyne: Ing. Q. O., rod. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom: Z. XXX, XXX XX Z., právne zastúpená: JUDr. Mária Padalová, advokátka, so sídlom G.. M. R. Z. X, XXX XX J., proti žalovanému: Ing. O. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX, XXX XX Z., právne zastúpený: Advokátska kancelária Hagara-Hagarová, s.r.o., so sídlom Daniela Dlabača 35, 010 01 Žilina, IČO: 36 806 498, v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č.k. 41C/26/2020-27 zo dňa 30.03.2020, takto

rozhodol:

Uznesenie prvoinštančného súdu, ktorým nariadil neodkladné opatrenie a uložil žalovanému, aby nevstupoval do domu súp. č. XXX, nachádzajúceho sa na parcele registra „C“ KN č. 2691/50, katastrálne územie Z., evidovanom na liste vlastníctva č. XXXX, p o t v r d z u j e .

Pokiaľ prvoinštančný súd viazal účinnosť nariadeného neodkladného opatrenia do právoplatného skončenia konania o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom, uznesenie prvoinštančného súdu z r u š u j e .

Žalovaného p o u č u j e , že môže podať žalobu vo veci samej o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k domu súp. č. XXX, nachádzajúceho sa na parcele registra „C“ KN č. 2691/50, katastrálne územie Z., evidovanom na liste vlastníctva č. XXXX voči žalobkyni s tým, že podaním žaloby začne konanie vo veci samej.

Žalobkyni p r i z n á v a n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením prvoinštančný súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému, aby nevstupoval do domu č. súp. XXX, nachádzajúceho sa na parcele registra CKN č. 2691/50, katastrálne územie Z., evidovanom na liste vlastníctva č. XXXX, do právoplatného skončenia konania o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom, žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Vychádzajúc zo skutočností tak, ako boli žalobkyňou osvedčené, predložením lekárskeho potvrdenia z č.l. 8-9, vyšetrenia z č.l. 10, hlásenia o úraze z č.l. 11, oznámenia o podozrení zo spáchania trestného činu zo dňa 29.12.2019 z č.l. 12, oznámenia o podozrení zo spáchania trestného činu zo dňa 30.12.2019 z č.l. 13, podozrenia zo spáchania trestného činu zo dňa 24.1.2020 z č.l. 14, oznámenia o spáchaní trestného činu zo dňa 9.3.2020 z č.l. 15, ako i platnej právnej úpravy, návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel. Mal za preukázané, že žalobkyňa a žalovaný sú podielovými spoluvlastníkmi predmetného rodinného domu, každý v podiele 1/2-ice vzhľadom k celku, obaja účastníci sú manželia a rodičia dvoch maloletých detí, dcéry Q. a syna Q.. Za podstatné považoval, že žalovaný svojim konaním ohrozil telesnú a duševnú integritu žalobkyne, je dôvodne podozrivý z násillia voči osobe, ktorá v dome býva. Za podklad považoval potvrdenie o vyšetrení z urgentného príjmu a hlásenia o úraze zo dňa 6.3.2020, z ktorého vyplýva, že žalobkyňu

žalovaný fyzicky napadol, sácal do nej, stlačil jej obidve ruky, spôsobil je pohmoždenie obidvoch ramien s predpokladanou dĺžkou liečenia predbežne 7 dní, osobné veci bola žalobkyňa schopná odniesť z domu až za asistencie polície, bola nútená spoločný dom opustiť, dočasne bývať u svojich rodičov v dvojizbovom byte. Neodkladné opatrenie súd nariadil, aby zabránil prípadnému útoku žalovaného na žalobkyňu a ich spoločné deti, ktorý, vzhľadom na žalobkyňou opísané doterajšie správanie žalovaného a predložené dôkazy, je možné podľa prvoinštančného súdu očakávať. Za nie bez významu považoval uviesť, že právo na ochranu telesnej a duševnej integrity, ktoré je násilníkom ohrozované, má absolútnu povahu a je silnejšie ako vlastnícke (spoluvlastnícke) právo násilníka, či ako právo na obydlie. Trvanie tohto zákazu obmedzil do právoplatného skončenia konania vo veci samej, ktorým je konanie o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom vedené na prvoinštančnom súde pod sp. zn. 37P/1/2020. O trovách konania rozhodol s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 262 ods. 1, 2 CSP a žalobkyňi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Proti uzneseniu prvoinštančného súdu v zákonnej lehote doručil odvolanie žalovaný. V podanom odvolaní poukazoval na pochybenie prvoinštančného súdu spočívajúce v nezohľadnení článku 17 CSP a ustanovenia § 132 CSP s tým, že i v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré možno začať len na návrh, je povinnosťou žalobcu označiť a predložiť dôkazné prostriedky osvedčujúce aspoň základné skutočnosti umožňujúce prijať záver o opodstatnenosti, legálnosti a primeranosti navrhovaného neodkladného opatrenia. Žalobkyňa predložila k návrhu lekárske potvrdenie, potvrdenie o vyšetrení z urgentného príjmu a 4 x oznámenia o podozrení zo spáchania trestného činu, pričom jedno z nich podala matka žalobkyne. Avšak ani z jedného z týchto dôkazov nebol osvedčený základný predpoklad nariadenia neodkladného opatrenia, a to osvedčenie, že existujú právne vzťahy medzi sporovými stranami - žalobkyňou a žalovaným, ktorým sa môže poskytnúť efektívna ochrana v konaní vo veci samej - v konaní o rozvod a úpravu práv a povinností k maloletým deťom. Neodkladné opatrenie totiž nie je konečným rozhodnutím. Jeho účelom je len dočasná úprava pomerov alebo zabezpečenie výkonu rozhodnutia, a to do doby, než súd vydá konečné rozhodnutie vo veci samej. Neodkladné opatrenie musí mať vzťah k právnemu vzťahu, ktorý bude predmetom konania vo veci samej. Rozhodnutím o rozvode však nebude nijak zabezpečená ochrana práv žalobkyne do budúcnosti a trvale. Žalobkyňa neiniciovala konanie o vylúčenie žalovaného z užívania, iniciovala len konanie o rozvod. V tejto súvislosti poukazoval na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5MCdo/10/2012, ktoré riešilo pojem „násillia“ v súvislosti s predbežným opatrením, pričom pojem násillie ako taký nie je nikde vo všeobecne záväznom právnom predpise formulovaný. Jeho základným charakteristickým znakom je úmysel. Deklarácia o odstránení násillia páchaného na ženách, schválená Valným zhromaždením OSN v roku 1993 ho označuje ako akýkoľvek násillný čin, ktorý vedie alebo by mohol viesť k fyzickej, sexuálnej alebo psychickej ujme alebo zraneniu, vrátane vyhrážania sa takýmito činmi, zastrášovania alebo svojvoľného obmedzovania slobody, a to vo verejnom či súkromnom živote. Žalobkyňou predložené dôkazy nepreukazujú, že žalovaný sa voči nej dopúšťa násillia. Z predložených listín vyplýva, že násillia sa mal dopustiť údajne a preto spochybňoval splnenie a osvedčenie podmienok vyplývajúcich z ustanovenia 325 ods. 2 písm. e) CSP. Trestné oznámenia boli predložené na príslušný Okresný úrad na prejednanie, t.j. v predmetnej veci nie je možné vôbec konštatovať, že sa žalovaný dopustil konania, ktoré má znaky skutkovej podstaty niektorého trestného činu a zároveň nie je isté, či vôbec možno v danom prípade hovoriť o priestupku. Sporové strany ako manželia sú v rozvode konaní. Žalobkyňa býva vo svojom byte, ktorí tiež obývajú jej rodičia. Rodinné konflikty sú sporné medzi rovnocennými stranami - manželmi, čo nemožno považovať za násillie v zmysle ustanovenia § 325 ods. 2 písm. e) CSP. Žalobkyňa nepreukázala, že žalovaný je v súčasnosti vo vzťahu k nej dôvodne podozrivý z násillia, t.j. že bezprostredne jej hrozí akákoľvek ujma. Podala na žalovaného trestné oznámenia, ale nedoložila, akých skutkov sa mali tieto oznámenia týkať, ani výsledok týchto oznámení. Ďalej poukázal na možnosť riešenia vzťahov na základe zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov, ako i na skutočnosť, že bol nútený podať oznámenie o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že mohlo dôjsť k spáchaniu trestného činu dňa 14.4.2020, v ktorom poukázal na amorálne správanie žalobkyne a jej rodičov. Žiadal, aby odvolací súd uznesenie prvoinštančného súdu zmenil a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného zotrvala na všetkých doterajších tvrdeniach a skutočnostiach. Žiadala uznesenie prvoinštančného súdu ako správne potvrdiť. Uviedla, že z jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je preukázané, že prostredníctvom neodkladného opatrenia žiada zabezpečiť ochranu svojej telesnej a duševnej integrity, ako aj telesných a duševných integrität ostatných členov domácnosti, vrátane dcéry Q. a syna Q.. Ohrozenie telesnej a duševnej integrity bolo

osvedčené nielen vyjadrením žalobkyne v žalobe, ale predovšetkým doložením lekárskeho potvrdenia, potvrdenia o vyšetrení z urgentného príjmu, hlásením o úraze zo dňa 6.3.2020, kedy ju žalovaný fyzicky napadol, sácal do nej, stlačil jej obidve ruky, pričom jej spôsobil pohmoždenie obidvoch ramien s predpokladanou dĺžkou liečenia predbežne 7 dní. Doložila viaceré oznámenia o podozrení zo spáchania trestného činu s obsahom o slovných napadnutiach manželom, sácaní manželom. Z uvedeného jednoznačne vyplýva záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako i nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Neopodstatneným je preto tvrdenie žalovaného v odvolaní, že z odôvodnenia rozhodnutia nemožno vyvodit', že žalovaný sa voči žalobkyňi dopúšťa násilia, naopak, toto bolo osvedčené. K tvrdeniu žalovaného, že žalobkyňa býva vo svojom byte, ktorý tiež obývajú jej rodičia, uviedla, že predmetný byt je v jej vlastníctve. Rodičia jej ho darovali a majú k nemu zriadené vecné bremeno - právo doživotného bývania a užívania, pričom títo v ňom nepretržite bývajú, majú v ňom zriadený trvalý pobyt. Žalobkyňa spolu s maloletými deťmi má trvalý pobyt v rodinnom dome vo Z. č. XXX., v ktorom aj pred odchodom zo spoločnej domácnosti so žalovaným bývali. Žalovaný i napriek tomu, že si uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia prevzal 17.04.2020, v dome býval naďalej až do 24.04.2020, z domu sa dobrovoľne neodšťahoval, ani nekontaktoval žalobkyňu ohľadom prípadnej vzájomnej dohody. Žalobkyňa ho musela niekoľkokrát žiadať a vyzývať, aby dom opustil. 25.04.2020 sa žalovaný násilím v rozpore s uznesením prvoinštančného súdu domáhal vstupu do domu, pri násilnom otváraní vstupných dverí domu zlomil kľúč v zámku, čím zámok poškodil, dvere sa nedali uzamknúť. Žalobkyňa bola nútená zámok na dverách vymeniť. V ten istý deň vstúpil do garáže, ktorá je súčasťou rodinného domu, odniesol si spoločné veci do služobného vozidla. Za nepravdivé označila jeho tvrdenie, že pre krátkosť času nebol schopný sa úplne odsťahovať, nakoľko v čase od 17.04.2020 do 24.04.2020 bol žalobkyňou niekoľkokrát vyzývaný, aby dom opustil. Do tohto času ešte stihol nakladať so spoločnými vecami, odniesť ich zo spoločného domu bez vedomia žalobkyne. Okrem toho znefunkčnil garážovú bránu a veľkú bránu v oplotení zablokoval, v dome dal vypnúť wifi a tým ako rodič znemožnil svojim deťom zúčastňovať sa na povinnom školskom vyučovaní cez internet. Žalobkyňa bola voči žalovanému ústretová, viackrát mu oznámila, že ak potrebuje nejaké osobné veci z domu, nech zavolá, že sa dohodnú. Na uvedené nereagoval, stále trval na tom, aby mu dala kľúč od domu. V súvislosti s marením výkonu úradného rozhodnutia - vykonateľného uznesenia prvoinštančného súdu o nariadení neodkladného opatrenia podala žalobkyňa oznámenie o podozrení zo spáchania trestného činu, ktoré v prílohe doložila. Podaním na Okresnom súde v Žiline doručenom 29.5.2020 v reakcii na oznámenie žalovaného zo dňa 14.4.2020 v prílohe č. 1 tvoriaceho súčasť odvolania žalovaného uviedla, že situácia v rodine sa postupne zhoršovala od leta 2019, manžel odmietal podporovať deti v rozbehnutých mimoškolských aktivitách bez ohľadu na ich názor. Deti od nástupu do školy dosahujú výborný prospech, sú úspešné vo viacerých vedomostných a športových súťažiach, čo manžel nevedel oceniť. Syn Q. zanevrel za otca po tom, čo otec 10.10.2019 fyzicky napadol jeho matku, čoho boli maloleté deti svedkami. Tento zážitok na psychologickom vyšetrení označil ako najhoršiu vec, čo sa mu v živote stalo. Q. to nevie zabudnúť a odpustiť otcovi. Neznáša, keď u neho zacíti alkohol. Za nepravdivé považovala, že psychicky týraný je manžel, naopak, on týral celú rodinu. Cielene a umelo vyvolával konflikty, ktoré potreboval ako dôvod k rozvodu. Manžel jej nepomáhal ani s chorými deťmi. Pre časté nezhody a prehľbujúcu sa manželskú krízu, aby zabezpečila deťom nekonfliktné prostredie, sa aj s deťmi 10.12.2019 odsťahovala k svojim rodičom. Od odchodu manžel ani raz neprišiel deti navštíviť. V tom čase navštevoval večierky, stretnutia s kamarátmi na chate, prichádzal domov neskoro, potúžený alkoholom. Ani v čase, keď bol Q. od 04.2. do 25.2.2020 v nemocnici v Bratislave, ho otec ani raz nenavštívil. Namiesto toho si užíval lyžovačku na horách. 14.2.2020 mu zablokoval hovory na telefóne, napriek tomu, že telefonické rozhovory slúžili ako druh terapie, pomocou ktorej lepšie znášal odlúčenosť od matky. Pokiaľ i poukazoval v podanom odvolaní na to, že sa mal údajne voči nej dopúšťať násilia po tom, čo ho dobrovoľne navštívila v rodinnom dome, kde nebýva, podotkla, že v predmetnom rodinnom dome má trvalé bydlisko nezmenené, nebola zo spoločného domu vykázaná, mohla prísť v ktorýkoľvek deň a hodinu. Pokiaľ sa aj odsťahovala k rodičom, to neznamená, že v čase jej pobytu v rodinnom dome sa k nej žalovaný mohol správať arogantne, neslušne a necitlivo.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), súc viazaný rozsahom podaného odvolania a jeho dôvodmi (§ 379, § 380 CSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario odvolaním napadnuté rozhodnutie prvoinštančného súdu ako správne postupom podľa § 387 ods. 1 CSP, stotožniac sa aj s jeho odôvodnením podľa § 387 ods. 2 CSP, potvrdil.

5. Za podstatné pre rozhodnutie považoval skutočnosť, že neodkladné opatrenie je procesným inštitútom, účelom ktorého je rýchla a účinná úprava faktických právnych pomerov medzi účastníkmi

konania. Podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia je, aby boli osvedčené základné skutočnosti umožňujúce súdu prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako i osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. To znamená, že bez okamžitej úpravy pomerov účastníkov by bolo právo účastníka ohrozené. Z odvolaním napadnutého rozhodnutia prvoinštančného súdu jednoznačne vyplýva, že nielen zo skutkových tvrdení žalobkyne uvedených v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ale i z ňou predložených listinných dôkazov bolo jednoznačne osvedčené, že žalovaný ju doma fyzicky napadol, sácal do nej, stlačil jej obidve ruky, spôsobil je pohmoždenie obidvoch ramien s predpokladanou dĺžkou liečenia predbežne 7 dní (potvrdenie o vyšetrení z urgentného príjmu a hlásenie úrazu zo dňa 06.03.2020), pričom z početných oznámení o podozrení zo spáchania trestného činu boli osvedčené nielen verbálne napadnutia žalobkyne žalovaným, ale i iné zásahy do jej fyzickej a telesnej integrity, v dôsledku ktorých bola aj s maloletými deťmi nútená opustiť spoločný dom a dočasne bývať v byte so svojimi rodičmi. Napokon, sám žalovaný v odvolaní proti uzneseniu prvoinštančného súdu uviedol, že i keď násilie ako také nie je nikde vo všeobecne záväznom právnom predpise ako pojem formulované, je následkom istého druhu ľudského konania, ktoré je zámerné. Ide o telesnú, duševnú ujmu. I deklarácia o odstránení násilia páchaného na ženách schválená Valným zhromaždením OSN v roku 1993 ho označuje ako akýkoľvek násilný čin, ktorý vedie, alebo by mohol viesť k fyzickej, sexuálnej alebo psychickej ujme alebo zraneniu, vrátane vyhrážania sa takýmto činom, zastráňovaním alebo svojvoľným obmedzovaním slobody, či už vo verejnom alebo súkromnom živote. V súvislosti s domácim násilím je mimoriadne dôležité minimalizovať kontakt násilníka s obeťou, keďže najvhodnejší priestor má násilník v domácom prostredí obete. Práve prostredníctvom neodkladného opatrenia v zmysle § 325 ods. 2 písm. e) CSP, je možné poskytnúť oprávnenému účastníkovi dočasnú ochranu, prípadne zabrániť ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia aj za cenu, že skutkový stav nie je zistený náležite a je podložený tak, ako v danom prípade, len tvrdením žalobkyne, prípadne početnými podanými trestnými oznámeniami, o ktorých ešte nebolo právoplatne rozhodnuté. Napokon, ako uviedol, prvoinštančný súd, právo na ochranu telesnej a duševnej integrity, ktoré je násilníkom ohrozené, má absolútnu povahu, je silnejšie ako vlastnícke, resp. spoluvlastnícke právo násilníka, či jeho právo na obydlie.

6. Pokiaľ i žalovaný v podanom odvolaní vytýkal, že prvoinštančný súd viazal platnosť, resp. účinnosť nariadeného neodkladného opatrenia na právoplatné skončenie konania o rozvod a úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom, i odvolací súd sa stotožnil s jeho námietkou o tom, že súdom nariadené neodkladné opatrenie nemá súvis s prebiehajúcim konaním o rozvod manželstva účastníkov a ide o nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania. Nesprávnym postupom prvoinštančný súd nielenže podľa § 336 ods. 1 CSP neuložil žalobkyňu povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej, ale ani nepoučil strany, resp. žalovaného, ktorému neodkladným opatrením povinnosť uložil, že môže podať žalobu vo veci samej a o právnych následkoch s tým spojených v zmysle ustanovenia § 337 ods. 1 CSP. V nadväznosti na odstránenie vytknutého nedostatku, odvolací súd vo výroku uznesenia, ktorým uznesenie prvoinštančného súdu o nariadenie neodkladného opatrenia potvrdil, žalovaným vytýkaný nedostatok napravil.

7. Žalobkyňu, ktorá bola v odvolacom konaní úspešná, odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu postupom podľa § 255 ods. 1 v súvislosti s ustanovením § 262 ods. 1 CSP.

8. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)